

Vart har vi så bråttom?

Folk ränner på, så att man tror tiden snart tar slut. Detta är ett fenomen som existerar på alla plan.

Tänk bara på trafiken, en hastighet med de tillåtna 80 km/h på våra ringvägar är ju en hastighet som gör att man känner sig vara ivägen. Man blir hela tiden omkörd och en del chaufförer ser på en med en min som berättar allt om vad de tänker om dig. Sedan då du kör längs med en gata med trafikljus, då ljuset byter till grönt skall du redan rusa iväg mot följande trafikljus för att tvärbromsa där åter. Och har man inte växeln i redan vid gula ljuset får du ovett över dig, för någon anser att du knölar och ordnar köer, och är ivägen.

Men det är inte ryckigt bara i trafiken utan även i det vanliga arbetslivet kan man skönja detta med omedelbara leveranser och åtgärder. Inom firmorna stöter vi på chefer, som vill ha svar och resultat inom samma dag, eller senast följande dag, då man startat ett projekt. Det finns ingen tid att sätta sig grundligt i saker o ting utan ett snabbt svar, en snabb åtgärd går alltid före ett förnuftigt tänkande o kloka beslut. Då firmor säger upp folk som tjänat dem i årtal, så skall människorna ut så fort som möjligt, i värsta fall har du bara några timmar tid på dig att ta med de personliga saker som kan finnas på en arbetsplats. Man motiverar detta med att de som får ha kvar sin arbetsplats bör skyddas så att de inte börjar må dåligt. Nå det kan ju finnas någonting i detta resonemang men någon mänsklighet skulle önskas i arbetslivet, och bättre övervägda beslut. Här kan vi nog ta lite modell av våra västra grannar, svenskarna diskuterar och funderar över saker och ting, men jag vill påstå att deras beslut är bättre förberedda och också framförda för personalen i respektive firmor.

Jag som själv jobbat med försäljning hela mitt arbetsliv minns ännu tiden då man skötte firman som ett team, alla drog åt samma håll. Nu talas det fint om teamwork men trots att det skolas och övas så kommer man inte på långt när in på den anda som fanns under 70 och 80-talet. Tidigare kom känslan av sig självt att man ror åt samma håll båten som ens kunder ror. Nu stämplas folk lätt som tjuvar som försöker få så stor vinstmarginal som möjligt, detta leder till en press på alla nivåer och ingen litar mer på den andra. Det hela låter ju som om jag skulle vara led på livet i dagens samhälle och arbetsliv. Inte är det nu bara det, men det harmar då saker och ting kan skötas på ett finurligare och fixare sätt.

Stup i ett läser vi om de högsta chefernas löner o bonus, som de lyfter. De närmar sig sådana summor att man vågar inte genast ens släppa ut i offentligheten deras storlek. En sak jag inte kan förstå är att man belönar personal för att de skall förbinda sig till ett halvt år. Dessa kallas för stay-bonus. Jag frågar bara hur bundna kan sådana chefer vara vid firman? Helt otroligt, och fint att inte ha så bråttom till en ny firma som sedan igen är färdig att betala. Kan en viss grupp människor vara så värdefulla, att den normala lönen inte hinner till?

En fin sak kan vara att ta på nytt i användning en hederlig artighet, det är ju inte mycket begärt att ha lite längre stubin i samhället, låta de äldre gå först in i bussen och möjligtvis ge plats i bussen åt en äldre person. Överhuvudtaget en lite större hänsyn mot medmänniskor vore en sak som inte kostar. Ingen av oss blir sämre av detta men att ta hänsyn till andra i samhället kan ge dig själv något helt nya tankar och man kan få en respons som gör att man blir på gott humör för resten av dagen. Kanske vi kan sluta upp och klaga

2012-12-19 / BHe

också, närmast med detta av en evig brådska, folk hinner inte med det ena och inte med det andra bara för att man har för mycket omkring sig. Jag förstår att var och en vill vara så effektiv som möjligt, men kanske vi bara bör lätta lite på farten för i fall man skall vara med i alltför mycket så blir det inte bra. Speciellt om man tar på sig ansvarsuppgifter i föreningar o samfund så kan dessa bli lidande ifall man inte har tid att sköta sina uppgifter. Sköt om lite mindre men gör det på ett bra sätt.

Bästa medmänniskor , skona er själva och starta med sköta er egen hälsa och ta hand om era närmaste på ett sätt som belönar er sedan på sikt. Sök balansen i vardagen som passar dig och din familj eller närmaste bäst. Ta fram de gamla goda sederna och artigheten som vi uppfattar som god uppfostran. Detta kostar ju ingenting och jag tror att då man kommer igång så blir detta en sak som kommer av sig själv. Var inte blyg med detta. Ju bättre vi tar hänsyn till dem som vi träffar i vardagen desto snabbare kan du hoppeligen få lite ändring på de fronter som du önskar. Med denna fart och brådska glömmen vi helt enkelt att tacka den eller dem som gjort något värdefullt för oss andra. Detta skall man börja med redan i familjen , i skolan, inom föreningslivet och speciellt på arbetsplatserna. Då vi tar med i vår ryggsäck de goda sakerna ur var generation når vi säkert en trevligare o positivare samvaro än att endast köra på utan att tänka efter, vi skall inte heller bara kritisera dagens uppfostran, alla tider har sina goda sidor och sina sämre sidor. Tanken med att man inte genast kan få allt bör glömmas. Det är i ungdomen som vi har vår framtid , men alla bör få sin hjälp på traven för att morgondagen skall bli lite bättre. Låt oss träffa o möta varandra och uppskatta varandra sådana som vi är.

Tack för mig , jag önskar er en trevlig kväll.

Boje